

י"ב 1 - מב"רווז - מסכמים שלוש שנות תיכון במסיבת הסיום

למרות שאנחנו לא זוכרים מה עשינו אתמול בערב, ולהכתיב לכם שלוש שנים אנחנו בטח לא נצליח, אז אנחנו נאמר לכם את הדברים שבטח לא נוכל לשכוח.

בואו נתחיל מההתחלה. הגענו לכיתה 23 ילדים. הצטרפו אלינו שני ילדים חדשים מרמת ישי. המפגש הראשוני היה מביך וכולנו רצינו לצאת משם כמה שיותר מהר, אבל בהמשך השנה מצאנו את השפה המשותפת שלנו - שהיא לא מיודע מה מפרגנת אבל הכל בקטע טוב.

בכיתה י"א מה שאנחנו באמת זוכרים טוב זה את הטיול שנתי הנדיר שלנו...את הטיול העברנו יחד עם כיתה קטנה ועם סמי! היינו כהרגלנו ראשונים והשלמנו שעות שינה תוך כד"י. השנה הזו הייתה באמת סיפור הצלחה של מב"ר, הוצאנו בבגרות בספרות ציונים שהפתיעו גם אותנו וגם הכרנו מורה יוצאת דופן וטיפלה משוגעת.

בצעדי ענק התקרבו לכיתה י"ב. בין לבין תמיד מצאנו מקום וזמן להיפגש, אם זה ל"על האש", פוייקה או ערב פיצות, כי מב"ר ואוכל הולכים טוב ביחד.

והנה הגענו לשנה האחרונה של בבית הספר, בהרבה מוטיבציה וכוח רצון נכנסנו לכיתה המתפרקת שלנו. זו הייתה שנה קשה ונהדרת, באמת שנהדרת. נכון שנגמר כבר הכוח והשנה לא תפקדנו כתלמידים אבל אין ספק שניסינו ליהנות כמה שיותר ובמבחנים אספנו כוחות ונתנו את הכל, וכמו שכבר הבנתם אנחנו אף פעם לא מאכזבים...

לסיכום, אם אפשר לתאר את כיתת מב"ר בכמה מילים - סיפור הצלחה! לאו דווקא הצלחה לימודית אלא הצלחה חברתית. אולי אנחנו לא נצא מפה עם תעודת בגרות מדהימה אבל עם טעם מתוק בפה - בטוח.

אנחנו הכיתה המגובשת ביותר בשכבה, ולא סתם. עברנו הרבה טלטלות במשך השנים האלה, הרבה חוויות ולמדנו לקבל אחד את השני איך שהוא, בלי יותר מידי דאווניזם.

קשה לסכם, קשה להיפרד, אבל כל אחד מאיתנו צריך למצוא לעצמו את החלקה שלו ולהשתייך למשהו, אם זה שנת שירות או צבא. עלינו לעזוב את החממה הזאת ולקבל על עצמנו את האחריות על החיים שלנו. זה קשה, אבל חייבים לקבל את זה.

נמשיך להיפגש, להתראות, ולא לשכוח כל כך בקלות.

ונעבור לאישה שסבלה אותנו, ותכל'ס - בעיקר אהבה: סיגל. סיגל, אנחנו יודעים שזה היה פול טיים ג'וב, אבל את יכולה להיאנח לרווחה כי זה נגמר. לא היית מהמורות הטיפוסיות שכל הזמן מציקות, את היית באותו הראש שלנו והיה נראה שבכל זאת אכפת לך...על זה אנחנו מעריכים ואוהבים.

בקיצור, בלי הרבה חפירות כי עוד ניפגש... נתגעגע המון להכל, אבל בעיקר לשטויות שרק אנחנו מבינים..

כיתת מב"רווז 2008-2011

בלי עתיד, בלי תקווה עם חלום!